

A magyar föld védelmében!

Miközben a természeti erőforrásokért folyó küzdelem világszerte egyre embertelenebb formát ölt, nem mindegy, hogy a nemzet képes-e minden létező eszközt megragadni saját jövője érdekében, vagy lehajtott fejjel asszisztál saját kifosztásához.

Halálra ítélt az erőforrásaitól megfosztott közösség, halálra ítélt a hazájától megfosztott nemzet!

A magyar agrárium szabályozási folyamata a termőföldnek mint természeti erőforrásnak a nemzet számára történő hosszú távú megőrzését kell, hogy szolgálja.

Erre a célra a földforgalmi törvény tervezete jelenlegi formájában alkalmatlan.

Az agrárszabályozási stratégia olyan irányú átalakítása szükséges, hogy az a lehető legmesszebbmenőkig kihasználja az adott jogi, pénzügyi és politikai eszközöket a termőföld nemzeti tulajdonban és a helyi közösségek használatában tartására – az ökológiailag is fenntartható gazdálkodási formák előtérbe helyezésével.

Mindehhez nemcsak a jelenlegi földforgalmi törvénytervezet alapvető módosítására van szükség, hanem a földforgalmi törvénnyel egy időben koherens üzemgazdálkodási törvény, szövetkezeti törvény és finanszírozási háttér megalkotására is, sőt, adott esetben nem szabad visszariadni az Európai Unióval kötött csatlakozási szerződés felülvizsgálatától sem, amennyiben a nemzet hosszú távú fennmaradása ezt megkívánja. Azonnali intézkedések összehangolt sorával kell fellépni a zsebszerződések felszámolása érdekében még a moratórium lejárta előtt – törvénysértésre az Európai Unió más országaiban sem épülhet tulajdonjog!

Mivel ezt ígéri mindnyájunknak a magyar kormány hivatalos vidékfejlesztési programja, ezért követeljük az eredeti kormányprogram maradéktalan végrehajtását a Nemzeti Vidékstratégia szellemében!

Egyben elutasítunk minden olyan intézkedést, amely politikai megfélemlítő akció leghalványabb látszatát is kelti mindazokkal szemben, akik az eredeti kormányprogram érdekében az elmúlt hónapokban felemelték a szavukat.

„Mert akik abban gyönyörködnek, amit ez a világ nyújt, örökre koldulnak és szükségben maradnak!”

Budapest, 2013. június 7.

Ács Margit irodalomtörténész

Ács Sándorné agrármérnök

Ángyán József egyetemi tanár, országgyűlési képviselő

Bagi Béla nyugalmazott országgyűlési képviselő

Bárdy Péter iskolaigazgató

Bencsik János szociológus, országgyűlési képviselő

Bene Gábor közjogász

Béres Tamás lelkész, egyetemi oktató

Biró Borbála talajbiológus, egyetemi tanár

Csizmadia László grafikus

Elek István közíró

Ertsey Attila DLA építész

Farkas Ádám képzőművész
Farkas István vegyészmérnök, természetvédő
Fidrich Róbert környezetvédő
Gulyás Gyula filmrendező
Gulyás János filmrendező
Hajósy Adrienne geofizikus
Hetzmann Róbert a Váralja Szövetség elnöke
Holly László kertészmérnök, a Tápiószelei Agrobotanikai Intézet ny. igazgatója
Hossó Andrea közgazdász
Jelenczki István filmrendező
Kajner Péter közgazdász
Kalas György jogász
Kerekes Sándor egyetemi tanár
Kollár István egyetemi tanár
Krizsán András építész
Lajtmann József vízgazdász
Lányi András író, egyetemi docens
Lovas Rezső fizikus
Lukács András geofizikus, környezetvédő
Medvác Lajos Balassagyarmat polgármestere
Mellár Tamás közgazdász, egyetemi tanár
Miklóssy Endre Hild- és Pro Régió-díjas építész-urbanista
Molnár Attila állatorvos, a Makovecz-féle Magyarországért Egyesület alelnöke
Ortutay Tamás képzőművész
Pápai József nyugalmazott stratégiai tanácsadó
Roszík Péter agrármérnök
Szabó Gellért Szentkirály polgármestere, a Magyar Faluszövetség elnöke
Szakolczai György közgazdász, professor emeritus
Szigeti Tóth János szociológus
Vajna Zoltán akadémikus
Varga István mérnök-közgazdász
Varga Zoltán professor emeritus
Vásárhelyi Judit tanár
Vicze Csilla jogász, a Civilek a Mecsekért Mozgalom ügyvezetője
Vida Gábor egyetemi tanár, az MTA tagja
Ifj. Zlinszky János egyetemi docens